

ved 1. behandling. I forbindelse hermed drøftede man spørgsmålet om at forhøje maksimum for henholdsvis dagpengenes procentvise størrelse og for længden af den periode, hvori de kan ydes. Under henvisning til, at disse spørgsmål er genstand for overvejelse i arbejdsløshedsudvalget af 1964, burde disse spørgsmål efter arbejdsministerens og *udvalgflertallets* (venstres, det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) opfattelse ikke tages op i forbindelse med lovforslaget. Arbejdsministeren stillede dog med tilslutning af udvalget ændringsforslag, jfr. den i indledningen under f. nævnte bestemmelse om periodens længde. Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) stillede ændringsforslag om forhøjelse af det gældende maksimum for dagpengenes procentvise størrelse, således at dette skulle være 90 pct. i stedet for som hidtil 80 pct. Som begrundelse herfor henvises til dette maksimums særlige betydning for de lavtlønnede.

Det ovennævnte *flertal* indstillede herefter lovforslaget til vedtagelse med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag, medens et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) udtalte, at man ikke på nuværende tidspunkt kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse, idet baggrunden for mindretallets stilling var, at mindretallet hele tiden har betragtet denne lovgivning som et led i en yderligere udbygning af arbejdsløshedsforsikringen med det mål, som også er arbejdsløshedskassernes, at nå frem til en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under arbejdsløshed. Det udtalte endvidere:

„Mindretallet må vurdere hele denne lovgivning i sammenhæng og har derfor ønsket, at nærværende lovforslag og forslaget om en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste blev behandlet samtidig, således at der blev en mulighed for at vurdere det samlede resultat.

Da gennemførelsen af nærværende lovforslag ikke er påkrævet i indeværende folketingsår, har mindretallet ønsket forslaget udskudt til næste år, således at en samlet vurdering af arbejdsløshedsreformen bliver mulig.“

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kunne heller ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, da det ikke opfyldte de krav, der måtte stilles i forbindelse med førelsen af en nutidig arbejdsmarkeds- og erhvervsuddannelsespolitik.

Uden for betænkningen stillede *Hanne Reintoft, Bundgaard, Kjær Rasmussen og Sigsgaard* (VS) en række ændringsforslag, hvorefter ledighedskontrollen fortsat skulle udøves af de anerkendte arbejdsløhedskasser for de fagområder, hvor disse på grund af eksisterende overenskomster eller fast sædvane alene har varetaget denne, og hvorefter den gældende $\frac{4}{5}$ -grænse for dagpengenes størrelse skulle erstattes af den gennemsnitlige arbejdsfortjeneste